

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ
ТА ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ХХІ СТОЛІТТЯ:
СИНЕРГІЯ НАУКОВИХ, ОСВІТНІХ
ТА ТЕХНОЛОГІЧНИХ РІШЕНЬ**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної
конференції

19 травня 2023 року

У двох томах

Том 2

Видавництво
«Юридика»
2023

УДК 005.332.2(4):316.42(477)"364""20"(062.552)
Є24

Рекомендовано до друку Вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 3 від 16.06.2023 р.)

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**.

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**.
Матеріали видано в авторській редакції.

Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та
Є24 глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх
та технологічних рішень : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-
практ. конф. (м. Одеса, 19 травня 2023 р.) / за загальною редак-
цією С. В. Ківалова. – Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. –
Т. 2. – 828 с.

ISBN 978-617-8263-40-9

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень». У другому томі збірника відображено наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині в умовах повномасштабного військового вторгнення у сферах адміністративного права та процесу, фінансового, морського та митного права, організації та вдосконалення судоустрою, прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатури. Висвітлено питання кримінального права, кримінально-процесуальних аспектів кримінального провадження та кримінологічних особливостей протидії злочинності в умовах воєнного стану, криміналістики, судової експертизи, психології та медицини у забезпеченні судочинства, цивільного та сімейного права, інтелектуальної власності та патентної юстиції, цивільного судочинства, господарського права та процесу. Розглянуто актуальні питання діяльності сучасних бібліотек у закладах вищої освіти, фізичної підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розраховано на наукових та науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)"364""20"(062.552)

ISBN 978-617-8263-37-9 (у 2 т.)
ISBN 978-617-8263-40-9 (т. 2)

© Національний університет
«Одеська юридична академія», 2023

всього суспільства, спрямованого на формулювання і формування норм – вираження права. Таке розуміння є відправною крапкою подальшого розуміння права, формування судових рішень, та пошуків інших джерел права для невизначених, нових ситуацій.

Aequitas у римському праві здійснює корекцію у рамках римської правової думки розвитку позитивного права (відповідно і право, яке визначається aequitas, визначається як jus strictuum та зовсім несправедливому, нерівному праву – iniqum), не виступаючи при цьому джерелом права. Aequitas в данному випадку є скоріш певним принципом, ніж чітка норма, своєрідний масштаб для критики.

Правові вчення Нового часу про поняття справедливості (aequitas) та та його співвідношення із позитивним правом пішло із римського права. Звод цивільного права (531–535) містилися постанови Костянтина Великого: вирішено, що у всіх справах розуміння правосуддя і справедливості мають бути вищими за суворе право «(1.1. С. 3, 1.) Також Юлій Павло (відомий юрист, початок 3 століття) вказував: «кожен раз, коли приписи та непорозуміння права перешкоджають природній справедливості, положення слід виправляти праведним рішенням. В усьому, особливо у праві, слід виходити із справедливості». 3.2.В. 50, 17, 85, 2 (Paul., 6 Quaest).

Ключові слова: справедливість, римське право, принцип, право.

Key words: justice, principle, roman law.

BERNAZ-LUKAVETSKA OLENA

*National University “Odesa Law Academy”,
Docent of Civil law department, Ph.D.*

ON THE QUESTION OF DEFINING THE PARTIES TO AN AGREEMENT ON THE GRANT OF A CONSUMER LOAN IN UKRAINE AND POLAND

The Law of Ukraine “On Consumer Lending” was adopted on October 15, 2016, the main purpose of which is to protect the rights and legitimate interests of lenders and borrowers (consumers), including ensuring favorable conditions for the development of the economy of our country, creating an appropriate competitive environment in financial services markets and increasing trust him. The adoption of this Law is one of the manifestations of the fulfillment of the obligation under the Association Agreement with the European Union, where the implementation of the norms of the European Union legislation regarding consumer lending is necessary in the annex to the Agreement.

According to this law, consumer credit means the provision of funds to the consumer to meet his own needs, which are not related to entrepreneurial activity, the performance of the duties of an employee or independent professional activity, for the purchase of goods, including works and services.

The legislator clearly regulates the parties to this contract and limits the circle of persons who can be consumers, i.e. a natural person who has entered into or intends to enter into a consumer loan agreement to meet personal needs not directly related to business activity or the performance of an employee's duties in labor relations.

The contract is concluded with the creditor, that is, they can be represented by a bank or any other financial institution, but the legislator emphasizes that such a financial institution must, in accordance with the law, have the right to provide consumer loans.

An amendment to this law is the regulation of the activities of credit intermediaries. Who can act as natural persons, natural persons – entrepreneurs or legal entities that do not act as a creditor and provide intermediary services in the field of consumer credit on behalf of the creditor, in his interests and on his behalf or on his own behalf, but in the interests of the creditor.

Additional persons may also be involved, including a loan broker and a loan agent. A credit broker is an individual – an entrepreneur or a legal entity. This person, on his own behalf and in the interests of the creditor, carries out intermediation activities in the field of consumer lending for a certain fee, and is also responsible to the creditor for the reliability and completeness of the data he has collected about the consumer.

A credit agent can be an individual, a legal entity, or an individual entrepreneur who acts in the interests of the creditor and on his behalf, and also performs part of the creditor's duties under the consumer credit agreement. The credit agent must enter into a power of attorney agreement with the creditor, in which his rights and obligations are clearly defined [1].

As for the definition of consumer credit under Polish law, consumer credit is defined as an agreement (Consumer Credit Act of December 18, 2011) under which a loan is taken from a bank (credit company) for a certain period, by purchasing goods in installments. According to this loan, the borrower is given a number of powers, however, the concluded agreement must fulfill several conditions.

First, the credit must be provided through the entrepreneur to the consumer. "Consumer, according to Polish legislation, is a natural person who does not conduct economic or professional activity or, indeed, conducts it, but performs legal activity unrelated to this activity. For example, a loan taken by a peasant to repair the roof of a commercial building is not a consumer agreement, but if the same peasant takes a loan to repair the roof of a residential building, then he is already performing this activity as a consumer".

The definition of a lender in the aforementioned Polish law is quite broad. It includes «every entrepreneur (also an individual conducting an individual economic activity) who in any way lends to a consumer for the purchase of goods or services. Banks, cooperative savings and credit (SKOK-i) banks and financial institutions that provide loans (for example, so-called short-term loans) are most often among them.

Any seller who offers installment sales to consumers will also be a lender in the sense of the law, although it should be emphasized that this

is a rare situation, because most often in the case of installment sales, a loan agreement is concluded with a bank. As a result, consumer agreements include, among others, loans, bank loans, as well as more complex constructions, such as agreements on deferred payment, credit agreements in favor of a third party, agreements on revolving credit.

Among other things, the Polish law contains the definition of credit intermediaries, that is, such firms that prepare, offer or conclude agreements for the benefit of the creditor. These can be different types of firms that are intermediaries, offering help in selecting a loan offer. For this work, they receive commissions or other remuneration, which the borrower may not even know about, because most often these funds are paid through the bank [2]. Instead, Ukrainian legislation defines not only credit intermediaries, but also credit agents and brokers.

Consumer credit agreements in Poland include agreements whose value does not exceed PLN 255,550.00 or their equivalent in foreign currency; Ukrainian legislation does not contain such a limit.

Thus, we can come to the conclusion that the parties to the consumer credit agreement under the laws of Poland and Ukraine are quite similar, but contain their own peculiarities.

References:

1. Про споживче кредитування : Закон України від 15.10.2016 року – Електронний ресурс: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54521
2. Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20111260715>

Key words: credit, consumer credit, parties to the credit agreement, contract, types of credit agreements.

Ключові слова: кредит, споживчий кредит, сторони кредитного договору, договір, види кредитних договорів.

ГЛИНЯНА КАТЕРИНА МИХАЙЛІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри цивільного права, кандидат юридичних наук, доцент*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Нагальною потребою сучасного українського суспільства є системна охорони родинних цінностей та сім'ї як найважливіших людських надбань та як соціального інституту.

Проблема забезпечення прав дитини – одна з наболілих проблем людства. Діти внаслідок вікових особливостей розвитку становлять групу осіб, що характеризується наївністю, довірливістю, залежністю від інших осіб, піддатливістю до різних маніпуляцій та зловживань із боку дорослих. Вони є однією з найменш захищених верств населення.

Чанишева Аліна Рашидівна	
До питання про правову природу кредиторських обов'язків	504
Nekit Kateryna	
The concept of digital assets in a broad and narrow sense	506
Калітенко Оксана Михайлівна	
Проблемні питання гіг-контрактів у сучасних умовах	508
Бабич Ірина Григорівна	
Принцип справедливості і категорія «справедливість» у римському приватному праві	510
Bernaz-Lukavetska Olena	
On the question of defining the parties to an agreement on the grant of a consumer loan in Ukraine and Poland	513
Глиняна Катерина Михайлівна	
Забезпечення прав дітей в умовах воєнного стану	515
Goncharenko Vlada	
Termination of the obligations due to impossibility of its performance: force majeure clause v. hardship clause (clausula rebus sic stantibus)	518
Кривенко Юлія Василівна	
Право на свободу совісті та віросповідання військовослужбовців	520
Матійко Микола Володимирович	
Окремі аспекти соціальних функцій цивільного права	522
Мінченко Дар'я Анатоліївна	
До питання про відшкодування шкоди в умовах перехідного правосуддя	525
Омельчук Олександр Сергійович	
До питання визначення правового статусу агрегаторів послуг	529
Орзів Юрій Геннадійович	
Право на заповіт. Порівняльний аналіз законодавства Швеції та України	531
Токарева Віра Олександрівна	
До питання прийняття юридично значущих рішень із застосування алгоритмів	534
Павлова Вікторія Георгіївна	
Різновиди непоіменованих договорів у сфері надання медичних послуг	537
Фасій Богдан Володимирович	
Верховенство права і судовий розсуд; до проблеми співвідношення	540
Данильченко Олена Валентинівна	
Оновлення цивільного законодавства: питання законодавчого закріплення об'єкту цивільних прав	544